

Bijlage G 1-d bij de Vreemdelingencirculaire

Resluit van 28 mei 1974 tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit

WIJ JULIANA, BIJ DE GRACIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie van
J april 1974, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht/Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking nr. 180/674;

Gelet op artikel 49 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40);

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen
van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de
verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen
de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten
(73/148/EEG, Pb. E.C. 28 juni 1973, Nr. L 172);

De Raad van State gehoord (advies van 1 mei 1974, nr. 3)

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Justitie van
20 mei 1974, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht/Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking, nr. 252/674.

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

Artikel I

Het Vreemdelingenbesluit (Stb. 1966, 387) wordt als volgt gewijzigd:

A

In de aanhef wordt de alinea: "Gelet op de richtlijn van de
Raad van de Europese Economische Gemeenschap van 25 februari 1964
inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het
verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap
terzake van vestiging en verrichten van diensten (64/220/EEG,
Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 4 april 1964, no. 56)"
gelezen:

-Gelet-

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten (73/148/EEG, Pb. E.G. 28 juni 1973, Nr. L 172);

B.

Van artikel 91 wordt, met vernummering van het derde lid tot vierde lid, het tweede lid gesplitst in een nieuw tweede en derde lid, luidende als volgt:

2. Vreemdelingen als bedoeld in het eerste lid, onder g, die zich naar Nederland hebben begeven om er, anders dan **terzake** van het verrichten van diensten, werkzaamheden te verrichten, en die houder zijn van een **vergunning** tot verblijf, verliezen de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan niet op grond van:
 - a. onderbrekingen van het verblijf van niet meer dan zes opeenvolgende maanden en afwezigheid wegens het vervullen van militaire dienstplicht;
 - b. onderbrekingen van de werkzaamheden door **tijdelijke arbeidsongeschiktheid** als gevolg van ziekte of ongeval.
3. Vreemdelingen als bedoeld in het eerste lid, onder a, die zich naar Nederland hebben begeven om werkzaamheden in loondienst te verrichten, en die houder zijn van een vergunning tot verblijf, verliezen de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan niet op grond van onderbrekingen van de arbeid door onvrijwillige werkloosheid. Niettemin verliest in geval van onvrijwillige werkloosheid de vreemdeling de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan, indien hij bij de eerste verlenging van de geldigheidsduur van de hem verleende vergunning tot verblijf reeds gedurende twaalf opeenvolgende maanden onvrijwillig werkloos was en de werkloosheid sedert het tijdstip van de verlenging nogmaals twaalf opeenvolgende maanden heeft voortgeduurd.

C

Aan artikel 92 wordt, onder nummering van de bestaande tekst als eerste lid, een tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Aan personen die in het bezit zijn van een door een Nederlandse autoriteit afgegeven reis- of identiteitspapier waarin als nationaliteit van de houder de Nederlandse is vermeld, wordt, ook in geval de Nederlandse nationaliteit van de houder zou worden betwist, de toegang tot Nederland niet geweigerd, indien zij naar Nederland terugkeren uit een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap waar aan hen verblijf was toegestaan ingevolge het bepaalde bij of krachtens het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 28 mei 1974.

De Staatssecretaris van Justitie,
J.F. Glastra van Loon

JULIANA

Uitgegeven de vierde juli 1974.
De Minister van Justitie,
Van Agt.

Bijlage G 1-d (vervolg) bij de Vreemdelingencirculaire

NOTA VAN TOELICHTING

De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft op 27 mei 1973 een nieuwe richtlijn 73/148/EEG vastgesteld inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten (Pb. E.G. 28 juni 1973 Nr. L 172). Onder "vestiging" valt hier te verstaan het zich in de andere Lid-Staat vestigen als zelfstandige, hetgeen dus alle werkzaamheden anders dan in loondienst kan betreffen.

Bij "verrichten van diensten" is op de eerste plaats te denken aan personen die zich naar een andere Lid-Staat begeven voor het verrichten van een dienst met behoud van het hoofdverblijf in de eigen Staat (bij voorbeeld de overkomst van buitenlandse technici voor het installeren van een machine). In de tweede plaats valt bij deze term te denken aan degenen die naar de andere Lid-Staat komen in de hoedanigheid van personen te wier behoefte een dienst wordt verricht, eveneens met behoud van het hoofdverblijf in de eigen Staat (bij voorbeeld als patiënt voor het ondergaan van een medische behandeling). De richtlijn "uitbreiding van een bestaande" is getroffen in vervolg op de richtlijn van de Raad van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers van de Lid-Staten en van hun familie binnen de Gemeenschap (68/360/EEG, Pb. E.G. 19 oktober 1968, Nr. L 257). Ze beoogt de bepalingen inzake de verplaatsing en het verblijf binnen de Gemeenschap voor de anders dan in loondienst werkzame personen en hun familie eveneens te verbeteren.

Het hierbij aangeboden ontwerp-besluit tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit (Stb. 1966, 387) strekt tot verwerking van deze verbetering (artikel I onder A en B). Voorts bevat het ontwerp nog een kleine wijziging die wenselijk bleek met het oog op een nadere aanpassing van het Vreemdelingenbesluit aan reeds bestaande communautaire bepalingen (artikel I onder C).

De vaststelling van de richtlijn 73/148/EEG brengt ten opzichte van de bestaande bepalingen in het bijzonder de volgende vernieuwingen.

Vooreerst is, evenals zulks reeds geschiedde ten aanzien van werknemers in loondienet, bij artikel 4 van de nieuwe richtlijn ten aanzien van onderdanen van Lid-Staten die zich als zelfstandige in een andere Lid-Staat vestigen, bepaald dat onderbrekingen van het verblijf van niet meer dan zee opeenvolgende maanden en afwezigheid wegens het vervullen van militaire dienstplicht geen invloed hebben op de geldigheid van de **verblijfstitel**. Voorts kan de geldige verblijfstitel niet worden ingetrokken enkel op grond van het feit dat een persoon als hier bedoeld, wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid als gevolg van ziekte of ongeval, geen werkzaamheden meer uitoefent. **Deze** bepalingen moeten leiden tot wijziging van artikel 91 van het Vreemdelingenbesluit.

Voor deze personen - die dus werkzaamheden anders dan in loondienst komen verrichten niet bestaande in dienstverrichtingen als omschreven in de aanhef van deze toelichting - alsmede ten aanzien van hun familieleden wordt bij artikel 4 van de richtlijn een afzonderlijk verblijfsdocument ingevoerd, genoemd verblijfskaart van onderdaan van een Lid-Staat der Europese Gemeenschappen. De geldigheidsduur van dit document moet, evenals die van de tot dusverre aan hen verleende vergunning tot verblijf, ten minste 5 jaar na de datum van afgifte bedragen en automatisch worden verlengd. Artikel 4 van de richtlijn bepaalt dat het recht van verblijf wordt vastgesteld door afgifte van deze verblijfskaart. In overeenstemming met deze bepaling zal hier te lande voortaan het verlenen van een vergunning tot verblijf blijken uit de afgifte van een dergelijke kaart. Met toepassing van artikel 54, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit zal deze kaart namelijk voor de betrokken **EEG-onderdanen** als identiteitspapier worden voorgeschreven. Het Voorschrift Vreemdelingen(Stcrt. 1966, 188) zal in deze zin worden aangevuld. Ingevolge artikel 53, tweede lid, van het **Vreemdelingenbesluit** geldt de kaart dan als kennisgeving van de vergunning en dus als verblijfsdocument. Het hier besproken onderdeel van de richtlijn behoeft dus niet tot wijziging van het **Vreemdelingenbesluit** zelf te leiden.

De bepalingen in de nieuwe richtlijn die betrekking hebben op personen die overkomen ter zake van dienstverrichting in de zin van de richtlijn brengen geen wijziging in hun situatie, en geven derhalve geen aanleiding tot aanpassing van de Nederlandse **vreemdelingen-**wetgeving.

Artikel 6 van de richtlijn bepaalt dat de Lid-Staat voor de afgifte van de verblijfskaart aan de daartoe gerechtigden en voor de afgifte van de verblijfsvergunning aan personen die overkomen ter zake van dienstverrichting, van de aanvragers slechts kan verlangen dat zij het document waarmede zij het grondgebied hebben betreden overleggen en aantonen dat zij behoren tot één van de in de richtlijn bedoelde categorieën. Ook dit voorschrift kwam reeds in de oude richtlijn voor.

Artikelen

Artikel I, onder B. De voorgestelde wijziging strekt tot uitvoering van artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 73/148/EEG. De materiële inhoud daarvan is verwerkt in het voorgestelde nieuwe tweede lid van artikel 91 van het Vreemdelingenbesluit. Het nieuwe derde lid is om louter technische redenen afgesplitst en bevat geen wijziging ten opzichte van de bestaande regeling.

Artikel I, onder C. De voorgestelde wijziging van artikel 92 van het Vreemdelingenbesluit strekt ertoe de uitvoering van artikel j, vierde lid, van de Coördinatierichtlijn 64/221/EEG van 25 februari 1964 (Pb. E.G. 4 april 1964, Nr. 56) voor zoveel nodig door vastlegging in de Nederlandse vreemdelingenwetgeving te verzekeren. De Coördinatierichtlijn, in samenhang met de richtlijnen inzake de toelating van personen die al of niet in loondienst werkzaamheden komen verrichten (68/360/EEG, Pb. E.G. 19 oktober 1968, Nr. L 257 en 73/148/EEG, Pb. E.G. 28 juni 1973, Nr. L 172), bepaalt dat de Staat die aan een eigen onderdaan een paspoort of soortgelijk document heeft afgegeven, aan die onderdaan de toegang tot zijn grondgebied niet mag weigeren.

- Blijkens -

Blijkens de richtlijn is hier gedacht aan gevallen waarin een onderdaan terugkeert uit een Lid-Staat van de E.E.G., waar hij op grond van de communautaire bepalingen mocht verblijven, terwijl inmiddels de geldigheidsduur van het indertijd verstrekte document is verstreken of twijfel is gerezen over de nationaliteit van de houder. Naar Nederlands recht heeft de Nederlander steeds toegang tot zijn land. De **bepaling** van de richtlijn is voor Nederland daarom slechts van belang voor de gevallen waarin de Nederlandse nationaliteit door de Nederlandse autoriteiten wordt betwist. Artikel 43 van de Vreemdelingenwet voorziet reeds in een beklag bij de Hoge Raad over de behandeling als vreemdeling. Aan de **indiening** van dit beklag is echter niet een recht op toelating in Nederland verbonden. De thans ontworpen bepaling beoogt dit recht te scheppen voor zover de richtlijn dit eist.

De Staatssecretaris van Justitie,

J.F. **Glastra** van Loon.